

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 53. Concilii Tyriensis exitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

unus cœteris insolentior, manu prehen- Sæculum IV.
sam Virginem Deo consecratam, ad al- A. C. 335.
tare casu obvium traxit, quod persecu-
tionum tempore fieri consueverat; Vir-
gines aliæ fugere, & se occultare, Paga-
nis interim Religionem Christianam lu-
dibrio habentibus; imo talia in ipsa do-
mo fiebant, qua Episcopi hospitabantur,
ad eorum oblectationem, & risum, rur-
sus hæc die jejunii, & ab hominibus de
eorum mensa surgentibus.

§. LIII.

Concilii Tyriensis finis.

Delegati, Tyrum reversi, S. Athanasium Socr. I. c. 32.
ibi non invenerunt, postquam vero Soz. II. c. 25.
acta inquisitionis relata sunt, Eusebianis
motoribus depositionis sententia contra
eum lata est cum prohibitione, ne Ale-
xandriæ maneret, ejusque præsentia no-
vos tumultus excitaret. Plerique Epif-
coporum huic sententiæ subscripserunt,
quamvis essent, qui constanter recusave-
rint, & inter illos Marcellus Ancyranus.
Concilium scripsit ad Constantinum, &
depositionem Athanasii notam fecit, scri-
pserunt quoque ad omnes Episcopos, ne
eum ad communionem admitterent, lit-
teras ei nec scriberent, ne scriptas reci-
perent. Condemnationis ejus causam
ponebant; ipsum, postquam diu & fru-
stra

Sæculum IV. A. C. 335. stra Cæsareæ fuisset expectatus, tandem
 Tyrum venisse valido præsidio stipatum
 ibi tumultum excitasse, noluisse respon-
 dere, iudices suos detrectasse, & multi-
 Episcopis injurias irrogasse; ex inquisi-
 tione in Mareotide convictum esse, quod
 calicem confregerit, præter alia crimina
 quorum succincte mentionem faciebant,
 non omisso Arsenii parricidio, quamvis
 illius nomen inter illos, qui huic senten-
 tiæ subscripserant, legeretur.

Concilium, antequam sessionibus fi-
 nem faceret, Joannem Meletianum cum
 omnibus suis Sectatoribus ad Ecclesie
 communionem recepit, & suos singulos
 honores asseruit, tanquam hominibus
 injustam persecutionem passis. Ischyra
 nomen Episcopi dederunt, & ab Impe-
 ratore obtinuerunt, ut Quæsturæ in Æ-
 gypto Præfectus ei Ecclesiam Secontatu-
 ræ ædificare juberetur, quasi ad reparan-
 dum damnum Ecclesie illius, quam Atha-
 nasius destruxisse dicebatur, quamquam
 in illo loco nunquam vel Episcopus, vel
 Chor-Episcopus fuisset. Omnes Eccle-
 siæ in Mareotide Episcopo Alexandrino
 erant subjectæ, & decem ferme oppida
 grandiora numerabantur, quorum singu-
 lis Presbyter præerat, sed Ischyra pagus
 ita erat modicus, ut agrestes ad Eccle-
 siam vicini oppidi accederent. Hæc crea-
 tio Episcopatus sine populo antiquæ Tra-
 ditioni,

*Athan. 2. A-
 pol. p. 802.*

ditioni, & omnibus Canonibus repugna-
 bat; verum Eusebianis consultum non
 erat, Ischyrae causam irascendi dare, ne
 rei veritatem aperiret. Jamque in eo
 erant, ut opus suum perficerent, & A-
 rium ad Ecclesiae Communionem susci-
 perent, cum adsunt Epistolae Imperato-
 ris, quibus conventui finem facere, &
 cito Jerosolymam se conferre jubeban-
 tur, Ecclesiam ab Imperatore aedificatam
 dedicaturi. Hoc mandatum Marianus,
 Imperatoris Notarius, quod munus erat
 praecipuum, Episcopis attulit.

§. LIV.

Dedicatio Ecclesiae S. Sepulchri.

Tyro igitur profecti, curribus Cæsareis
 Jerosolymam delati sunt, ubi & alios
 invenerunt Episcopos, a Constantino ex
 omni parte, & magno numero illuc con-
 vocatos. Hinc frequentissimus fuit con-
 ventus, sed, quinam fuerint illi Episco-
 pi, praeter illos, qui Tyro advenerant,
 & quemdam Episcopum Persam, qui
 S. Miliesius Martyr fuisse creditur, non
 novimus. Populus multitudine innume-
 rabilis ex omnibus Imperii Provinciis
 confluxerat, insolitam Cæremoniam spe-
 ctaturus. Omnibus necessaria Impera-
 toris sumptibus praebantur, qui aulae
 suae Proceres, ut omnia ordinate proce-
 derent,

Sæculum IV.
 A. C. 325.

Eus. vit. IV.
 43.